

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 9T/36/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413010087
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2013:5413010087.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Dolný Kubín v zložení z predsedu senátu JUDr. Rastislava Stieranku a z prísediacich PhDr. Oľgy Váňovej a Marty Varečkovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.10.2013 v Dolnom Kubíne takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

Y. L., nar. XX.XX.XXXX v J. W., trvale bytom J. W., B. U. Č.. XXXX/XX, t.č. v Ústave na výkon väzby Žilina a

Y. U., nar. XX.XX.XXXX v J. W., trvale bytom J. W., Ul. T.. V. č. XXXX/X, t.č. v Ústave na výkon väzby Žilina

sú vinní, že

obžalovaný Y. L.

- v období od jari 2012 do 11.12.2012 si zaobstarával neznámym spôsobom pervitín, ktorý následne na rôznych miestach v okrese Dolný Kubín predával iným osobám, uschovával ho dočasne na rôznych miestach, odovzdával ho iným osobám za účelom dočasnej úschovy alebo za účelom jeho predaja konečnému užívateľovi, pričom okrem iného:

o v období mesiacov október a november 2012 trikrát odovzdal pervitín obžalovanému U. do dočasnej úschovy s tým, aby ho následne po pár dňoch odovzdal inej osobe podľa pokynu obžalovaného L.

o od leta 2012 do jesene 2012 asi päťkrát odovzdal pervitín Y.H. S., nar. XX.XX.XXXX do dočasnej úschovy za odplatu, a následne si obžalovaný L. pervitín po pár dňoch u neho vyzdvihol

o od leta 2012 do jesene 2012 opakovane predal pervitín Y. S., nar. XX.XX.XXXX za účelom konečnej spotreby

o od jari 2012 do augusta 2012 opakovane odovzdal pervitín I. G., nar. XX.XX.XXXX za účelom jeho predaja konečnému užívateľovi

obžalovaný Y. U.

- v období od leta 2012 do 11.12.2012 zabezpečoval marihuanu a pervitín pre seba aj pre iných konečných užívateľov, ktorým marihuanu a pervitín opakovane predával, pričom okrem iného:

o od leta 2012 do jesene 2012 opakovane predal pervitín a marihuanu Y. S., nar. XX.XX.XXXX za účelom konečnej spotreby

o v júli 2012 opakovane kúpil od I. G., nar. XX.XX.XXXX pervitín pre seba a pre iného užívateľa

o v septembri 2012 kúpil od J. I., nar. XX.XX.XXXX pervitín pre seba a pre iného užívateľa

o v období mesiacov október a november 2012 trikrát prijal od obžalovaného L. pervitín do dočasnej úschovy s tým, aby ho následne po pár dňoch odovzdal inej osobe podľa pokynu obžalovaného L.

o od bližšie nezisteného času až do 11.12.2012 držal v svojej izbe v byte č. XX v bytovom dome č. XXXX na ulici T. V. v J. W. veci, ktoré boli nájdené pri domovej prehliadke vykonanej dňa 11.12.2012 policajtní OR PZ Dolný Kubín, a to:

§ sušinu rastliny rodu Cannabis (konopa) o hmotnosti 15,53 g, s obsahom THC 16,6 %, ktorá sa nachádzala v 21 ks priehľadných plastových sáčkov s uzatváracou lištou, z ktorých 20 ks sáčkov bolo umiestnených v zaváraninovom sklennom pohári s plechovým uzáverom a jeden sáčok s hmotnosťou sušiny 0,93 g bol voľne položený v izbe obžalovaného U., pričom z celkového objemu tejto sušiny bolo možné pripraviť 31 obvykle jednorazových dávok drogy

§ pervitín v objeme 4,8 ml o hmotnosti 3,2 g, s obsahom metamfetamínu 76 %, ktorý sa nachádzal v plastovej striekačke so zataveným koncom, pričom z tohto množstva pervitínu bolo možné pripraviť 48 obvykle jednorazových dávok drogy

§ dve prázdne plastové striekačky so zataveným koncom, jednu z celkovým objemom 2 ml a druhú z celkovým objemom 2,5 ml, pričom v každej z nich bolo stopové množstvo metamfetamínu

pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. v platnom znení je:

- rastlina rodu Cannabis (konopa) zaradená do I. skupiny omamných látok
- THC zaradený do I. skupiny psychotropných látok
- metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

teda

obžalovaný Y. L.

X- neoprávnene zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a taký skutok spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas, na viacerých osobách)

obžalovaný Y. U.

- neoprávnene zadovážil, kúpil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku a taký skutok spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas, na viacerých osobách)

čím spáchali

obžalovaný Y. L.

X- obzvlášť závažný zločin „Nedovolená výroba omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi“ podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák.

obžalovaný Y. U.

- obzvlášť závažný zločin „Nedovolená výroba omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi“ podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák.

a za to súd

ukladá

obžalovanému Y. L.

- podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov.

Súd podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranný dohľad vo výmere dva roky.

obžalovanému Y. U.

- podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. n) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov.

Súd podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranný dohľad vo výmere dva roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal dňa 30.05.2013 voči obidvom obžalovaným obžalobu pre skutky uvedené vo výroku rozsudku.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 08.08.2013, 09.08.2013, 13.08.2013, 15.08.2013, 10.10.2013, 11.10.2013, 15.10.2013 a 17.10.2013 vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný Y. L. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1258) vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 186, 1152, 1187 a na č.l. 16 spisu č. 0Tp/11/2012), s výnimkou vypovede zo dňa 09.04.2013, kedy sa k spáchaniu vyšetrovaného skutku v celom rozsahu priznal a jeho spáchanie oľutoval (č.l. 1112).

Obžalovaný L. popieral spáchanie žalovaného skutku. Problémy robil len v mladosti v dôsledku týrania v detstve vlastným otcom. Vyrastal v detskom domove a v reedukačnom ústave, pričom bol aj hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení. Od dosiahnutia plnoletosti už vedie riadny život. Pred vzatím do väzby pracoval asi mesiac u svedka Z. ako čašník a vyhadzovač v jeho bare. Privyrábal si aj pri strážení objektov. Jeho mesačný príjem bol cca 400,- €. Býval v byte svojej matky, ktorej prispieval na nájom. Je držiteľom motorového vozidla, za ktoré platí leasingové splátky vo výške 182,- € mesačne. Na akontáciu mu požičal jeho zamestnávateľ, svedok Z.. Obžalovaný tvrdil, že svedkovia a obžalovaný U. voči nemu vypovedali buď z donútenia alebo z vlastného záujmu. Tieto osoby mu totiž dlhovali peniaze, ktoré im on požičal a nechceli mu ich vrátiť. Obžalovanému U. požičal 2.000,- €, ktoré si predtým požičal od svedka Z.. Svedkyňa G. požičal 600,- € a tieto mu ona odmietla vrátiť. Vtedy nevedel, že tieto osoby berú drogy. Dozvedel sa o tom až po svojom vzatí do väzby. Pri vymáhaní peňazí od svojich dlžníkov nikdy žiadneho z nich fyzicky nenapadol, snáď len zvýšil hlas. V Z. bare sa zdržiavali aj osoby, ktoré fajčia marihuanu a on s nimi ako vyhadzovač prichádzal do konfliktu. Aj svedka S. prichytil v bare ako fajčí marihuanu a viackrát ho kvôli tomu odtiaľ vyhodil, pričom svedok mu povedal, že raz na to doplatí. Od tohto svedka si požičiaval filmy. Bol kvôli tomu aj päť alebo šesťkrát u neho doma. Miesto jeho bydliska však nevedel uviesť. Potvrdil, že všetky štyri mobilné telefóny, ktoré boli nájdené pri prehliadke jeho motorového vozidla, používal on. Viacero telefónnych čísel používal kvôli tomu, aby selektoval prichádzajúce hovory podľa aktivít svojho zamerania. Okrem toho mu dlžníci už telefón nedvíhali, preto im volával aj z iných čísel, aby ich takto prinútil hovor prijať. SIM karty s rôznymi číslami mu dal aj svedok Z., pre ktorého vymáhal peniaze od svedka S.. V tejto súvislosti ďalej tvrdil, že keď bola u telefónneho operátora akcia, sám nakúpil viac SIM kariet, ktoré potom porozdával kamarátom (č.l. 1354). SIM kartu s číslom XXXXXXXXXX dal napr. svedkyňa G., pretože ona mu nedvíhala telefóny a takto chcel zabezpečiť, aby ju vedel telefonicky zastihnúť a dohodnúť si spôsob vrátenia požičaných peňazí (č.l. 1268). Poprel, že telefonoval so svedkom K.. Tvrdil, že na zvukových záznamoch (prepisy na č.l. 947, 948, 953, 956, 960, 961, 964-965) nie je jeho hlas. Obžalovaný opakoval, že nikdy nikomu neodovzdával drogy za

účelom ich ďalšieho odovzdania inej osobe. Nikdy nemal pri sebe pervitín, ani ho neužíval, ani nevie ako vyzerá. K zisteniam, že v jeho tele boli nájdené stopy po omamných látkach (č.l. 393), uviedol, že tieto mu museli byť nejako nastrčené, keďže vedome ich nikdy neužil (č.l. 1263).

Pred sudcom pre prípravné konanie obžalovaný L. ponúkal policajtom spoluprácu. Tvrdil, že má viac informácií o tom, kto obchoduje s drogami. Ohľadom výpovedí svedkov, ktorí vypovedali proti nemu uviedol, že sú to ľudia, ktorí berú drogy a sú ochotní povedať čokoľvek, len aby mali prístup k drogám.

Dňa 14.03.2013 obžalovaný L. odmietol vypovedať (č.l. 191).

Vzápätí, dňa 09.04.2013 obžalovaný v prítomnosti svojho obhajcu uviedol, že vzhľadom k dôkaznej situácii vyhlasuje, že to, čo mu je kladené za vinu, je pravda a ľutuje svoje konanie. Doterajší pobyt vo väzbe je pre neho dostatočným ponaučením, aby sa v budúcnosti už vyhýbal páchaniu trestnej činnosti (č.l. 1112).

Po oznámení prísnejšej právnej kvalifikácie jeho konania (č.l. 1136) však už obžalovaný tvrdil, že svoje predchádzajúce vyhlásenie o priznaní a ľútosti stíhaného skutku urobil s nádejou, že prokurátor bude konať o dohode o vine a treste pri pôvodnej právnej kvalifikácii (§ 172 ods. 1 Tr. zák.). Keďže sa mu však už kladie za vinu spáchanie zločinu v zmysle § 172 ods. 2 Tr. zák., tak z tohto sa on cíti byť nevinný, pretože nikoho k ničomu násilím nenútil, tento čin nespáchal na viacerých osobách a túto činnosť nevykonával vo väčšom rozsahu (č.l. 1152).

Obžalovaný Y. U. na hlavnom pojednávaní spočiatku odmietol vypovedať (č.l. 1257), a preto súd prečítal jeho výpovede z prípravného konania, ktoré vykonal v pozícii obžalovaného, t.j. po vznesení obvinenia (č.l. 197, 206, 1183 a č.l. 21 spisu 0Tp/1/2012). Súd odmietol návrh prokurátora na prečítanie zápisnice o výpovedi obžalovaného U. zo dňa 11.12.2012, t.j. v čase pred vznesením obvinenia, keďže v tom čase nebol obžalovaný v procesnej pozícii obvineného.

Pri výpovedi dňa 13.12.2012 (č.l. 197) obžalovaný U. uviedol, že cca pred dvomi mesiacmi počas jeho stretnutia s J. I. sa zoznámil s obžalovaným L., ktorý mu oznámil, že dlhuje peniaze svedkyni G., ktorá má zasa dlh voči obžalovanému L.. Slovnými vyhrážkami, ako aj fackami, ho prinútil zobrať si od neho igelitku s pervitínom, ktorý mal následne odovzdať svedkyni W.. Táto si po pervitíne prišla asi po dvoch až troch dňoch, pričom obžalovaný L.Á. mu vopred avizoval, že si ona pre drogu príde a má jej ju odovzdať. Toto sa neskôr zopakovalo ešte raz a následne (tretíkrát) mu obžalovaný L. dal pre Z. W. plastovú striekačku s pervitínom, ktorá bola zabalená v papierovej servítke. Striekačku obžalovaný L. vybral z priestorov hydrantu na schodisku jeho bytovky. Striekačku však už obžalovaný U. nestihol svedkyni W. odovzdať a táto bola nájdená v jeho byte pri domovej prehliadke. Za žiadnu z týchto služieb nedostal od obžalovaného L. žiadne peniaze. Od Z. W. síce prijal 200,- €, ktoré však následne odovzdal obžalovanému L.W.. Obžalovaný L. sa mu chválil, že drogy takýmto spôsobom dával aj iným osobám. Obžalovaný U. tvrdil, že si nikdy nekupoval pervitín. Vzápätí priznal, že pervitín užíval a kupoval ho od I. G. alebo od H. L.. Svedkyni G. dlhoval peniaze za pervitín. Marihuanu, ktorá bola nájdená v jeho izbe, kúpil od neznámej osoby v Ružomberku. Tvrdil, že svedka S. nepozná.

Takto obžalovaný vypovedal aj nasledujúci deň pred sudcom pre prípravné konanie (č.l. 21 spisu 0Tp/11/2012). Dňa 14.03.2013 sa obžalovaný U. v prítomnosti svojho obhajcu v celom rozsahu priznal ku skutku, za ktorý bol v tom čase trestne stíhaný a jeho spáchanie ľutoval (č.l. 206).

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný U. spočiatku odmietol vypovedať (č.l. 1257), ale následne poprel všetky tri svoje výpovede z prípravného konania ako nepravdivé. Nikomu drogy nepredával a mal ich len pre vlastnú spotrebu (č.l. 1406). Napokon (po vypočutí svedkov) uviedol, že pred vyšetrovateľom klamal. Od obžalovaného L. nikdy drogy nemal a on ho nikdy do ničoho nenútil. Drogy, ktoré boli nájdené v jeho izbe pri domovej prehliadke, mal len pre vlastnú spotrebu. V prípravnom konaní bol „troška“ donútený k takej výpovedi. Ešte pred zatknutím totiž prišli za ním neznáme osoby a vraveli mu, že ak sa čokoľvek stane má vždy vypovedať v neprospech obžalovaného L. (č.l. 1408).

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie aj výsluchmi svedkov podľa návrhov prokurátora. Pri výsluchu svedkov súd vychádzal z judikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. R-35/2008, v zmysle ktorého právo svedka odoprieť výpoveď s poukazom na § 130 ods. 2 Tr. por. sa nemôže vzťahovať na výpoveď svedka ako celok, teda nemôže byť absolútne, na rozdiel od práva

svedka odoprieť výpoveď z dôvodov uvedených v § 130 ods. 1 Tr. por. Ak teda svedok zistí, že prípadnou odpoveďou na už položené otázky by mohol privodiť trestné stíhanie sebe alebo jemu blízkej osobe, má právo odoprieť vypovedať s poukazom na niektorý z dôvodov uvedený v § 130 ods. 2 Tr. por. (obdobne nález ÚS ČR sp. zn. I. US 4642/2012 zo dňa 30.04.2013 a nález ÚS ČR sp.zn. III. US 149/1997 zo dňa 04.12.1997). O týchto skutočnostiach boli svedkovia, ktorí odmietli pred súdom vypovedať vopred poučení.

Svedkyňa I. G. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1363) uviedla, že v prípravnom konaní klamala. Nie je pravdou, že mala drogy od obžalovaného L.. Potvrdila, že v tom čase užívala pervitín, aj ho predávala ďalším osobám, ale jej dodávateľom bol niekto iný, než obžalovaný L.. Tento jej pomohol, požičal jej peniaze, ktoré mu ona nevrátila. Preto si voči nemu vymyslela tieto tvrdenia, aby mala od neho pokoj. Pripustila, že obžalovanému U. predala nejaké drogy, pretože vie, že on bol ich konzumentom. V roku 2012 užívala pervitín každý deň a kvôli tomu sa zadlžila u viacerých osôb. Obžalovanému L. doteraz dlhuje cca 550,- €. V čase výpovedí v prípravnom konaní bola na protitoxikomanickom liečení, kde nastúpila dobrovoľne v novembri 2012 a odvtedy už drogy neužíva a snaží sa viesť riadny život. Keď prišli za ňou policajti najskôr bola v strese, lebo nevedela o čo ide. Keď zistila, že predmetom vyšetrovania nie je jej činnosť, ale činnosť obžalovaného L., rozhodla sa, že bude vypovedať proti nemu. Drogy predávala aj svedkovi K., ktorý bol konzumentom drog a tento sa poznal s obžalovaným L.. Po prehratí zvukových záznamov svedkyňa potvrdila ich autentickosť, vrátane vlastného hlasu. Uviedla, že počas zvukového záznamu (prepis na č.l. 692) hovorí s obžalovaným U., ktorý jej zrejme zabezpečil zákazníka na predaj pervitínu. Potvrdila, že užívala pervitín aj so svedkom S.. Uviedla, že pod označením „kryštál“ sa v drogovom slangu označoval pervitín, nič iné. Jedna dávka pervitínu, t.j. jeden dielik na striekačke, sa predávala za 10,- €.

Na tejto zmenenej výpovedi svedkyňa zotrvala aj po prečítaní jej výpovede z prípravného konania (č.l. 231). Vtedy svedkyňa uviedla, že trvá na svojej predchádzajúcej výpovedi (č.l. 226). Priznala, že v roku 2012 „robila“ pre obžalovaného L., t.j. predávala pervitín. Spoznala sa s ním cez svedka K., ktorý jej povedal, od koho on berie pervitín a že jej ho vie zabezpečiť. Opísala miesto, kde obžalovaný L. býval. Stretla sa s ním spolu so svedkom K. v apríli 2012. Vtedy jej obaja dali na predaj 1,5 ml pervitínu v striekačke, aby sa ho pokúsila predať s tým, že potom jej dajú ďalší tovar. Následne jej pervitín chvíľu dodával svedok K., ale potom už chodila po pervitín priamo za obžalovaným L., a to každý deň až do augusta 2012. Spočiatku jej šiel predaj veľmi dobre a otočila sa u L. aj 3-4 krát za deň. Obžalovaný L. jej zo začiatku dával pervitín v objeme 3 ml. Keď ho ona predala, dala obžalovanému L. peniaze a zobrala si od neho ďalší tovar. Pervitín od neho kupovala za cenu 65,- až 75,- € za kubík (1 ml) a predávala ho po 100,- € za kubík (1 ml). Spočiatku počas pracovných dní predala v priebehu dňa 4 až 7 ml, ale cez víkend, t.j. v piatok a v sobotu, predala za deň aj 12 kubíkov pervitínu. Pervitín predávala chlapcom a dievčatám z J. W.. Uviedla, že obžalovaný L. jej dal svoju SIM kartu, cez ktorú potom komunikovali. Stretávala sa s ním na vopred dohodnutých miestach, resp. ona mu doniesla peniaze do bytu, a následne sama išla vyzdvihnúť pervitín na dohodnutom mieste. Obžalovaný jej ho nechával v cigaretovej krabičke, napr. pod kameňom na dohodnutom mieste, a pod. Telefonicky sa dohodli vždy iba na čase, keďže miesto už vedeli vopred. Do telefónu nechceli vraviť miesto, lebo sa báli, že sú odpočúvaní. Obžalovaný L. kvôli tomu menil SIM karty. Obžalovaný L. mal pervitín ukrytý na rôznych miestach, ale nikdy ho nemal doma. Mával ho na schodisku v jeho bytovke v tzv. hydrante alebo pri židovskom cintoríne. Ona chodievala s ním, ale na konkrétne miesto, kde to mal uschované, už s ním nešla. Čakala obďaleč. Keď však vyberal pervitín z hydrantu v pripravenej striekačke, tak ho videla. Pre obžalovaného predávali pervitín aj iné osoby. Spolupracoval s ním aj svedok S.. Obžalovaný L. jej vravel, že pervitín odoberá zo Ž., resp. z X.. Takto predávala pervitín pre obžalovaného L. od konca marca až do konca augusta 2012. Potom prestala pre obžalovaného robiť, lebo začala hrať na automatoch, prestala mu dávať peniaze za predaný pervitín a zadlžila sa u neho. Svedkyňa vtedy uviedla, že si uvedomuje, že takou výpoveďou môže privodiť trestné stíhanie sebe, nielen obžalovanému L. (č.l. 235).

Svedok Y. S. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1358) spočiatku odmietal vypovedať, pretože mal o seba strach. Začal tvrdiť, že v minulosti sa mu neznámi ľudia vyhrážali a chceli, aby vypovedal v neprospech oboch obžalovaných. Následne odmietol vypovedať preto, aby tým neprivodil trestné stíhanie sebe a inej osobe, ktorej meno nechcel uviesť.

Súd teda prečítal jeho výpoveď z prípravného konania (č.l. 220), kedy svedok uviedol, že trvá na svojej predchádzajúcej výpovedi (č.l. 215). Uviedol, že dlhuje obžalovanému L. 500,- €, ktoré si od neho požičal, keď nemal na zaplatenie pervitínu, ktorý si od neho kupoval. Pervitín kupoval aj od obžalovaného U..

Pervitín kupoval od obžalovaných spolu s L. K.. Keď už nemali peniaze na zaplatenie pervitínu a vznikol im dlh voči obžalovanému L., tak im L. hocikedy priniesol balík, ktorý mali na istú dobu uschovať, kým si ho u nich nevyzdvihol. Za úschovu im zaplatil 20 až 30,- €. Takto balík pre neho schovávali asi 5x. Od obžalovaného U. kupovali pervitín vtedy keď nebol L. zastihnuteľný. Od U. kupovali aj marihuanu v menšom množstve. Pervitín od obžalovaného L. kupovali počas celého roku 2012. Spočiatku v malom množstve, neskôr podľa toho koľko mali peňazí, aj každý týždeň. Balíčky pre neho schovávali od leta 2012. Priznal, že telefónne čísla striedal a rovnako ich menil aj obžalovaný L.. Balíčky, ktoré pre neho schovával neotváral, lebo boli prelepené izolačnou páskou, ale raz im obžalovaný dovolil balík otvoriť a zobrať si odtiaľ pervitín podľa vlastnej potreby. Z toho usudzuje, že aj v ostatných balíkoch, ktoré neotvorili, bol pervitín. Uviedol, že veľkosť jednej dávky sa meria podľa dielikov v striekačke v zmysle jeden dielik = jedna dávka. Za jednu dávku platili obžalovanému L. 10,- €. Uviedol, že balíčky pre obžalovaného schovávali v lese neďaleko obce ich trvalého pobytu. Pri kupovaní pervitínu v meste J. W. bol vždy sám. Ani obžalovaní nikdy neboli pri predaji spolu. Svedok nevedel uviesť, či a ako obžalovaní pre predaji pervitínu spolupracovali, ale pervitín od nich chutil aj vyzeral rovnako. Mali podobné vzorky. Svedok bol raz aj priamo v byte obžalovaného L.. Ten mal vtedy pervitín u seba v striekačke vo vrecku nohavíc. Naposledy kúpil od obžalovaného L. pervitín asi v novembri 2012 na parkovisku v C. L.. Vtedy kúpil od neho 5 dávok, t.j. 0,5 ml za 50,- €. Od obžalovaného U. kúpil pervitín naposledy asi v októbri 2012 cca za 20,- €. Potvrdil, že kupoval pervitín aj od svedkyne G.. Drogy si kupoval za vreckové od rodičov a tiež predával rôzne svoje veci (X-Box, snowboard).

Po prečítaní tejto výpovede svedok uviedol, že vtedy takto vypovedal pod nátlakom neznámych osôb. Oni mu však nevraveli, ako má voči obžalovaným vypovedať, a tak hovoril policajtom to, čo mu práve vtedy napadlo. Policajtom pri výsluchu nevravel, že sa mu niekto vyhráža. Ďalej na hlavnom pojednávaní už svedok poprel, že by kupoval drogy od niektorého z obžalovaných. Pre obžalovaného L. neschovával žiadne balíčky. Obžalovaný L. nemal s ním žiaden problém, hoci vedel, že svedok užíva drogy. Dokonca mu požičal peniaze a viackrát ho odviezol na svojom aute, napr. keď nemal peniaze a potreboval odvoz z J. W. domov. Tvrdil, že ani od I. G. drogy nekupoval. Po prehratí zvukového záznamu (prepis na č.l. 704) priznal, že telefonoval so svedkyňou G.. Obaja vtedy boli konzumentmi pervitínu aj marihuany. Ďalej svedok potvrdil, že komunikoval s obžalovaným L. a identifikoval jeho hlas na rôznych zvukových záznamoch (prepisy na č.l. 861, 862, 949, 950, 951). Po prehratí zvukového záznamu (prepis na č.l. 861) svedok priznal, že s L. K. kupoval pervitín, ale tvrdil, že pervitín nekupoval od obžalovaného L.. Po prehraní ďalších zvukových záznamov a SMS správ (prepisy na č.l. 876, 849, 950, 951) svedok uviedol, že od obžalovaného L. žiadal bandasku s benzínom.

Svedkyňa T. V. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1355) spočiatku odmietla vypovedať s tým, že obžalovaný U.I. je jej frajer a nechce mu privodiť trestné stíhanie. Potvrdila, že policajti ju o možnosti odmietnuť vypovedať tiež poučili. Na polícii vypovedala dobrovoľne, sama sa tak rozhodla.

Súd teda prečítal výpovede svedkyne z prípravného konania (č.l. 208, 1131), kedy táto dňa 13.12.2012 uviedla, že obžalovaný U.Á. predával a uschovával pre L. pervitín. Uviedla, že U. mal pervitín u seba za účelom strážiť ho pre obžalovaného L. alebo ho mal následne podľa L. pokynu dať ďalej inej osobe. U. jej to sám povedal niekedy v októbri 2012. Niekedy v novembri 2012 jej ukázal aj striekačku, v ktorej bol pervitín. Vravel jej, že ho obžalovaný L. do takej činnosti tlačí a nemôže s tým prestať, lebo sa ho bojí. Okrem obžalovaného U. predávali drogy pre obžalovaného L. aj iní, napr. L. W. zo sídliska X.. Svedkyňa uviedla, že u obžalovaného U. videla asi 5x striekačku s drogou. On jej vždy povedal, že to má od obžalovaného L.. Pred ňou sa snažil túto činnosť zakryvať a pri komunikácii s ňou používal iné telefónne číslo. Potvrdila, že obžalovaný U. bol užívateľom marihuany. Videla ho viackrát ako ju fajčí prostredníctvom nejakej fľaše. Obžalovaný U. schovával pervitín a marihuanu vonku, niekde v kríkoch. Neskôr (29.04.2013 - č.l. 1131) uviedla, že trvá na svojich predchádzajúcich výpovediach. Tvrdila, že obžalovaný U. sa bál obžalovaného L.. Nechcel ísť od nej domov, lebo ho tam čakal obžalovaný L., ktorý mu mal odovzdať drogy a obžalovaný U. ich nechcel zobrať. Chodieval domov okľukou. Nevidela však žiadne násilie obžalovaného L. voči nemu.

Po prečítaní jej výpovedí z prípravného konania bola svedkyňa ochotná k prečítaným výpovediam sa vyjadriť aj odpovedať na položené otázky. Uviedla, že to bola len jej domnienka, že obžalovaný U. predáva drogy, keďže reálne ho nevidela drogy predávať. Myslí si, že obžalovaný U. pervitín pre obžalovaného L. len u seba držal. Nepredával ho ďalej. Ona bola v minulosti užívateľkou drog a vie ako vyzerať pervitín. Ona drogy nikdy nepredávala. Potvrdila, že obžalovaný U. sa bál obžalovaného L., ale

nevie uviesť prečo. Podľa jej názoru obžalovaný U. dlhoval obžalovanému L. peniaze. Svoju SIM kartu požičiavala obžalovanému U., ako aj kartu, ktorá bola vedená na jej brata T. V..

Svedok T. V. na hlavnom L. (č.l. 1355) uviedol, že len počul o tom, že obžalovaný U. predáva drogy, ale nebol priamym svedkom žiadneho takého konania. Z rovnakého dôvodu nemôže potvrdiť páchanie takej činnosti ani u obžalovaného L.. Potvrdil, že mal na svoje meno vedenú SIM kartu s číslom XXXX XXX XXX, na ktorej boli výhodné hovory, a tak túto SIM kartu poskytoval svojim známym a kamarátom.

Svedok G. K. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1352) najprv odmietal vypovedať, aby si neprivodil trestné stíhanie. Následne po opätovnom poučení v zmysle § 130 Tr. por. svedok bol ochotný odpovedať na niektoré položené otázky. Uviedol, že obžalovaného L. pozná ako kamaráta z posilňovne. Uviedol, že obžalovanému L. nikdy žiadne peniaze nedlhoval, ani ich on od neho nevyháňal. Nikdy od neho nekupoval žiadne podporné látky na cvičenie. K prehraným zvukovým záznamom (prepis na č.l. 947-948, 953, 956, 960-961, 964-969) a k prečítaným SMS správam (č.l. 952, 962, 963) sa už svedok odmietol vyjadriť s odôvodnením, že by tým mohol privodiť sebe trestné stíhanie.

Svedkyňa Z. Y. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1357) uviedla, že obžalovaného L.W. pozná len z videnia. Obžalovaný U.I. je jej kamarát. O ich drogovej činnosti vie len z počutia. Ona nie je užívateľkou drog. Pozná aj svedkyňu G., ktorej v minulosti pomohla, keď nemala kde bývať. Po prehraní zvukového záznamu (prepis na č.l. 897) potvrdila, že telefonovala s obžalovaným U., ktorý jej mal doniesť 10,- €. Po prehraní zvukového záznamu (prepis č.l. 688 - 689) potvrdila, že počas tohto hovoru telefonovala so svedkyňou G.. Táto jej mala priniesť 200,- €. Svedkyňa Y. nevedela vysvetliť, čo znamenalo označenie „biely kameň“. Po prečítaní jej výpovede z prípravného konania (č.l. 291) svedkyňa uviedla, že vtedy na polícii poprela, že na týchto zvukových nahrávkach je jej hlas, lebo bola vtedy v strese. Zopakovala, že na obidvoch zvukových záznamoch je jej hlas.

Svedkyňa J. I. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1361) uviedla, že obžalovaný L. je jej kamarát. Pozná ho od malička ako športovca. Jej kamarátom je aj obžalovaný U., ale nie takým blízkym. V minulosti bola užívateľkou drog, ale nekupovala ich od žiadneho z obžalovaných, ani od svedkyne G.. Po prehraní zvukového záznamu (prepis na č.l. 770, 830 - 834) priznala, že počas týchto hovorov telefonovala s obžalovaným L., u ktorého hľadala pomoc a ochranu pred konaním G. U.. Po prehraní zvukového záznamu (prepis na č.l. 788) uviedla, že sa s ďalším svojim kamarátom počas tohto telefonického rozhovoru dohadovala na tom, že kým je obžalovaný L. odcestovaný, bude chodiť volajúci k nej. Účelom návštev mala byť hra na playstation.

Svedok G. R. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1368) potvrdil, že obžalovaný U. je jeho kamarát z detstva a spolu s ním občas fajčil marihuanu. Túto však od neho nekupoval. Nevie o tom, že by obžalovaný U. predával drogy. Obžalovaného L. svedok nepozná.

Svedok L. C. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1368) potvrdil, že v lete 2012 kupoval od I. G. pervitín, ale nevie uviesť, odkiaľ drogu mala ona. Po prehraní zvukových záznamov (prepisy na č.l. 641, 642) priznal, že ide o záznamy telefonických hovorov medzi ním a svedkyňou G., od ktorej chcel vtedy kúpiť pervitín. S obžalovaným L.W. je kamarát už od školy. Od neho drogy nikdy nebral. Tvrdil, že na obžalovaného L. neskúšal zohnať telefonický kontakt, zatiaľ čo na polícii vravel, že na L. bolo ťažké zohnať telefón. Po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania (č.l. 315) svedok tento rozpor nevedel vysvetliť.

Svedok T. Ď. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1370) vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 300). Potvrdil, že s obžalovaným má veľmi blízky vzťah, a preto „nikdy nebude proti nemu svedčiť“. Spoznali sa v detskom diagnostickom ústave. Potvrdil, že obžalovaný L. mal veľa telefónnych čísel a stále ich obmieňal. Svedok uviedol, že sám bol v minulosti užívateľom drog, ale nikdy ich nemal od obžalovaného. L. drogy nikdy nepredával. Potvrdil však, že „skoro všetci hovorili o Y., že predáva drogy“, ale podľa neho si to títo ľudia vymysleli. Svedkovia voči nemu vypovedali len preto, že mu závideli peniaze, ktoré si našetril. Svedok priznal, že za L. veľakrát chodili ľudia a žiadali ho, aby im zohnal pervitín, „furt ho chodili otravovať“. Obžalovaný ich vždy poslal preč. Ohľadom obžalovaného U.Á. svedok uviedol, že o tomto počul, že predáva drogy, a to aj deťom.

Svedok Y. K. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1370) vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 286). Stíhanie obžalovaného L. považuje za hlúposť. Svedkovia voči nemu vypovedali zo závidosti, pretože obžalovaný L. si kúpil auto. Svedok sa priznal, že bol sporadickým užívateľom pervitínu, najčastejšie vo

forme „kryštálu“. Od obžalovaného L. však drogy nikdy nekupoval. V J. W. drogy predával obžalovaný U., O. W. a H. L.. On si drogy väčšinou kupoval od I. G.. Túto zoznámil s obžalovaným L., avšak nie za účelom predaja drog, ale kvôli požičaniu peňazí. Uvedol, že s obžalovaným L.Á. telefonoval len ohľadom vrátenia peňazí, ktoré si od neho kvôli G. požičal a rovnako z tohto dôvodu telefonoval aj svedkyňu G.. Priznal, že zo zamestnania bol ako taxikár prepustený z dôvodu, že sa začali o ňom šíriť reči, že tiež predáva drogy.

Svedok H. Z. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1371) priznal, že pozná obžalovaného L. od detstva, pričom pred jeho zadržaním pracovali spoločne v bare ako vyhadzovači. Tvrdil však, že o jeho problémoch s drogami sa dozvedel až po jeho vzatí do väzby, zatiaľ čo v prípravnom konaní tvrdil, že o tom počul už skôr (č.l. 296). Tento rozpor nevedel vysvetliť. Svedok bol navštíviť obžalovaného aj vo väzbe.

Svedok I. W. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1403) vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 277). Uvedol, že od žiadneho z obžalovaných drogy nekupoval. Po prehraní zvukových záznamov (prepisy na č.l. 698, 727) uvedol, že ide o záznamy jeho telefonických hovorov so svedkyňou G., od ktorej kupoval pervitín.

Svedok L. K. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1404) uvedol, že v minulosti párkrát užil drogy, ale nemal ich od žiadneho z obžalovaných. Svedka Y. S. pozná, ale nemal drogy ani od neho, ani s ním žiaden balíček s drogami neschovával.

Svedok L. W. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1404) uvedol, že žiaden z obžalovaných mu drogy nepredával, ani on sám drogy nepredával. Tvrdil, že nepozná osobu s menom I. G..

Svedok O. W. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1405) spočiatku odmietol vypovedať, ale následne bol ochotný odpovedať na položené otázky. Uvedol, že žiaden z obžalovaných mu drogy nedával.

Svedkyňa Z. W. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1406) uviedla, že nikdy nepredávala drogy, ani nebola konzumentkou drog. V prípravnom konaní odmietla vypovedať, lebo nevedela o čo ide. Pozná I. G., ale nevie o tom, že by sa ona zaoberala drogovou činnosťou. Uviedla, že nikdy nebrala od obžalovaného L. drogy za účelom predaja iným osobám. Po prehraní zvukových záznamov (prepisy na č.l. 872, 954) a po prečítaní SMS správ (č.l. 875, 955) svedkyňa nevedela vysvetliť obsah týchto hovorov a SMS správ. Potvrdila však, že ide o jej komunikáciu s obžalovaným L..

Svedok H. V. na hlavnom pojednávaní (č.l. 1407) vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 281). Priznal, že je občasný konzument drog a to marihuany a pervitínu. Od žiadneho z obžalovaných však drogy nekupoval. Akurát obžalovaný U. mu dal asi dve dávky marihuany.

Svedok I. Z. v prípravnom konaní (č.l. 254) uvedol, že obžalovaný L. je jeho kamarát, ktorý u neho pracoval spočiatku ako brigádnik a neskôr ako vyhadzovač a čašník v jeho bare. Do baru začali chodiť aj feťáci, s ktorými obžalovaný robil poriadok. Tí ho potom začali ohovárať a vyhrážať sa mu. Okrem toho takéto zákazníci spravili neraz v bare aj dlžobu, ktorú potom obžalovaný L. na základe jeho poverenia od nich vymáhal. Jedným z dlžníkov bol aj svedok S., ktorý urobil v bare dlžobu 200,- €. Následne žiadol o ďalšiu pôžičku, ktorú mu svedok poskytol, ale ani tú nevrátil. Prestal dvíhať telefóny, a preto svedok kupoval obžalovanému L. SIM karty, aby mu volal zo zmeneného čísla. Ohľadom svedkyne G. uvedol, že túto za ním dovedol obžalovaný L., pretože potrebovala požičať peniaze na vyplatenie výživného. Svedok jej však odmietol požičať a zabezpečil jej prácu v erotickom salóne u svojho kamaráta. Tam však pokračovala v predaji drog, až kým nešla na liečenie. Jej metódou bolo krivo obviňovať iných ľudí. Celá jej komunita takúto metódu používa. Keď nechcú vrátiť peniaze, začnú sa veriteľom vyhrážať. Svedok uvedol, že obžalovaný L. bol stále s ním, svedok mu bol ako druhý otec. On mu požičal 6.600,- € na akontáciu pri kúpe auta na leasing. Svedok uvedol, že pri podnikaní využíval účet obžalovaného L., lebo na vlastnom účte mal exekúciu. Na účet obžalovaného L. dával tržby z potravín a z podnikania, a zároveň z toho účtu vyberal peniaze. Obžalovaný L. mal príjem aj ako inštruktor plávania, aj ako hráč pokru.

Svedkyňa G. W. v prípravnom konaní (č.l. 260) uviedla, že obžalovaného L. pozná, keďže je zamestnancom v bare jej otca (svedok Z.). Obžalovaný jej pomáhal z baru vyhadzovať opitých zákazníkov a tých, čo fajčia marihuanu. Na obžalovaného používala číslo XXXX XXX XXX. Uviedla, že pozná aj Y. S., ktorý v bare jej otca spolu so svojou partiou vyrobil účet za 190,- €, ktorý zostal nezaplatený.

Svedkyňa X. O. v prípravnom konaní (č.l. 265) uviedla, že je priateľkou obžalovaného L.. V roku 2012 boli spolu v Tunisku na dovolenke, ktorú však platila ona a nič tam nekupovali. Obžalovaný zarábala ako člen SBS v baroch a na kultúrnych podujatiach. Okrem toho hrával poker, v rámci ktorého vyhral väčšiu sumu peňazí. Zobral si auto na leasing, pričom na akontáciu mu požičal jeho zamestnávateľ svedok Z.. Obvinenie z predaja drog považuje za nepravdivé, keďže ona bola takmer stále s ním a nemal by to kedy stíhať. Potvrdila, že mu dala k dispozícii SIM kartu vedenú na jej meno. Svedkyňa ho vo väzbe opakovane navštevovala (č.l. 1346) a písala mu listy (č.l. 999, 1007).

Svedkyňa H. L., rod. L. v prípravnom konaní (č.l. 262) uviedla, že nepozná obžalovaného L., ani osobu s menom Y. U.. Pozná však osobu pod prezývkou „Š.“, ktorá dlhuje peniaze jej priateľovi T. V. za telefón.

Svedkyňa T. V. v prípravnom konaní (č.l. 271) uviedla, že pozná oboch obžalovaných v dôsledku svojich poisťovacích aktivít. Nikdy od nich nekupovala drogy. Na obžalovaného L. mala uložený telefonický kontakt č. XXXX XXX XXX.

Ďalej súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov a prehraním zvukových a obrazových záznamov:

Zo znaleckého posudku ohľadom duševného stavu obžalovaného L. (č.l. 340-357), na ktorý sa znalec MUDr. J. pri výsluchu pred súdom odvolal (č.l. 1285) vyplýva, že tento obžalovaný netrpí žiadnou duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. Ide o zmiešanú poruchu jeho emočne nestabilnej osobnosti. Obžalovaný je schopný rozpoznať protiprávnosť a spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a svoje konanie je schopný ovládať. Znalci upozornili, že pri prejave obžalovaného treba počítať s fabulačnými tendenciami. Jeho prejavy boli aj počas psychologického vyšetrenia ovplyvnené snahou účelovo a tendenčne vyzdvihnúť jeho aspekty problémovosti a zároveň znegovať (poprieť) pre neho nepriaznivé skutočnosti vo vyšetrovanej veci. Podľa znalcov snaha obžalovaného prezentovať sa v priaznivom sociálnom svetle, príp. ublížene, vyznieva miestami až primitívne. Znalci konštatovali, že zo strany obžalovaného dochádza k zneužívaniu návykových látok (alkohol, marihuana, pervitín), pričom vychádzali zo skutočností zistených analýzou vzorky jeho moču. Zo správy Detského domova X. (č.l. 1054) mal súd preukázané skutočnosti ohľadom povahy a správania sa obžalovaného L. v zhode so závermi znaleckého skúmania jeho duševného stavu.

Zo znaleckého posudku ohľadom duševného stavu obžalovaného U. (č.l. 326 - 339) je preukázané, že obžalovaný U. netrpí žiadnou duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. V tom čase vedel a mohol rozpoznať protiprávnosť a spoločenskú nebezpečnosť svojho konania. Znalci konštatovali u neho syndróm závislosti od užívania tvrdej drogy (metamfetamín) a z toho vyplývajúcej sociálnej maladaptovanosti. Uviedli, že pobyt obžalovaného na slobode je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný, a preto mu navrhli uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnom formou.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky, vrátane fotodokumentácie (č.l. 104 - 111) mal súd preukázané, že v byte obžalovaného L. v J. W. na sídlisku X. neboli zaistené žiadne dôkazy súvisiace so stíhanou trestnou činnosťou.

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky motorového vozidla, vrátane fotodokumentácie (č.l. 118 - 125) mal súd preukázané, že v motorovom vozidle obžalovaného L. pri jeho zadržaní dňa 11.12.2012 neboli zaistené žiadne omamné ani psychotropné látky. V motorovom vozidle boli nájdené a zaistené 4 mobilné telefóny. Okrem toho bola vo vozidle nájdená baseballová palica. Počas prehliadky vozidla bol použitý na zistenie prítomnosti omamných a psychotropných látok služobný pes (č.l. 126), ktorý označil vo vozidle tri miesta (aktovku v kufri, sedadlo vodiča, pravé predné dvere), avšak žiadne také látky neboli nájdené. išlo o tzv. zbytkové pachy.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky, vrátane fotodokumentácie (č.l. 152 - 162) mal súd preukázané, že v izbe obžalovaného U., v byte jeho rodičov v J. W. na sídlisku X. boli dňa 11.12.2012 nájdené a zaistené omamné a psychotropné látky tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Obžalovaný najskôr (pred začatím prehliadky) uviedol, že nemá žiadne veci na vydanie, ale keď miesto ich úkrytu označil použitý služobný pes (č.l. 185), obžalovaný U. tieto veci vydal.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ (č.l. 360) mal súd preukázané, že sušina rastlinného materiálu nájdená pri prehliadke izby obžalovaného U. je sušinou rastliny rodu Cannabis (konopa) v celkovom objeme 15,53 g, ktorá obsahovala tetrahydrokanabinol (THC) v koncentrácii 16,6 %. V plastovej injekčnej striekačke s celkovým objemom 5,6 ml sa nachádzala kryštalická látka o hmotnosti 3,2 g, v ktorej sa nachádzal metamfetamín v koncentrácii 76,5 %. Napokon v obidvoch prázdnych plastových injekčných striekačkách boli nájdené stopové množstvá metamfetamínu. Z ďalšieho znaleckého posudku KEÚ PZ (č.l. 373) vyplýva, že na veciach (dôkazoch) zaistených pri domovej prehliadke izby obžalovaného U. sa nepodarilo izolovať a identifikovať jednotlivé daktyloskopické stopy. Z ďalšieho znaleckého posudku KEÚ PZ (č.l. 378) vyplýva, že na igelitových vreckách, v ktorých sa nachádzala marihuana, na zaváraninovom pohári a na striekačkách nájdených pri domovej prehliadke v izbe obžalovaného U. boli nájdené stopy DNA obžalovaného U.. Z odborného stanoviska KEÚ PZ (č.l. 387), vrátane znaleckého posudku KEÚ PZ (č.l. 360), vyplýva, že množstvo marihuany zaistenej pri prehliadke izby obžalovaného U. by postačovalo na výrobu 83 - 146 dávok. Pri určovaní počtu dávok vychádzali znalci KEÚ PZ z tzv. tabuľkového prepočtu podľa objemu čistého THC v sušine rastliny rodu konope.

Z odborného vyjadrenia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou SR (č.l. 392), vrátane doplnenia (č.l. 395), mal súd preukázané, že v moči obžalovaného U. bola preukázaná prítomnosť nikotínu, metamfetamínu, pozitívneho amfetamínu a kanaboidných látok. Analýzou krvi obžalovaného U. bola zistená prítomnosť metamfetamínu v koncentrácii 0,330 µg/ml a THC-COOH v koncentrácii menej ako 0,005 µg/ml. Vzorka moču a krvi bola obžalovanému U. odobratá dňa 11.12.2012, t.j. v deň zadržania (č.l. 174). Analýzou krvi obžalovaného L. bola zistená prítomnosť metamfetamínu v koncentrácii 0,084 µg/ml a THC-COOH v koncentrácii 0,012 µg/ml. Vzorka krvi bola obžalovanému L. odobratá dňa 14.12.2012, t.j. 3 dni po zadržaní (č.l. 139).

V priebehu trestného konania boli zákonným spôsobom na základe príkazov sudcu (viď utajovaná príloha) vykonané záznamy telekomunikačnej prevádzky telefónnych staníc, ktoré užívali obžalovaný L. (XXXXXXXXXX - prepisy na č.l. 942 - 956, XXXXXXXXXXXX - prepisy na č.l. 857 - 876), obžalovaný U. (XXXXXXXXXX - prepisy na č.l. 877 - 941), svedkyňa G. (XXXXXXXXXX - prepisy na č.l. 633 - 748), svedkyňa I. (XXXXXXXXXX - prepisy na č.l. 749 - 856) a svedok K. (XXXXXXXXXX - prepisy na č.l. 957 - 969).

Súd pred začatím hlavného pojednávania zabezpečil do spisu kompletne záznamy všetkých telefonických hovorov a SMS správ získaných odpočúvaním telekomunikačnej prevádzky určených telefónnych staníc (č.l. 1243-1248), aby tak zabezpečil právo obžalovaných oboznámiť sa so všetkými dôkazmi (bez predchádzajúcej selekcie zo strany OČTK alebo súdu) o skutočnostiach, ktoré sa im kladú za vinu (ZSP č. 31/2006). Počas vyšetrovania totiž nemôžu orgány činné v trestnom konaní získať dôkazy predbežne posudzovať a vykonávať v nich selekciu podľa vlastnej úvahy, a tak preferovať tie dôkazy, ktoré potvrdzujú zvolenú skutkovú verziu (rozh. NS SR sp.zn. 5To 15/2010 zo dňa 02.06.2011, rozh. ÚS ČR sp.zn. III ÚS 617/2000).

Súd však napokon na hlavnom pojednávaní prečítal len tie SMS správy a prehral zvukové záznamy len tých hovorov, ktorých prepisy sa nachádzajú v súdnom spise (zväzok III.), keďže iné návrhy strán na doplnenie dokazovania v tomto smere neboli.

V znaleckom posudku Ing. Y. L., PhD. (č.l. 398) boli analýzou obsahu štyroch mobilných telefónov zaistených pri prehliadke motorového vozidla obžalovaného L. a dvoch mobilných telefónov zaistených pri zadržaní obžalovaného U.Á. získané informácie uložené v týchto mobilných telefónoch (telefónne zoznamy uložených osôb, prijaté a odoslané SMS správy, obsah poznámkového bloku, MMS správy).

Z výpisov vyhotovených operátorom Telefónica Slovakia, s.r.o. (č.l. 485 + CD) vyplýva časový priebeh prijatých a odchádzajúcich hovorov a SMS správ na telefónne čísla užívané obžalovaným L. (XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX), svedkyňou G. (XXXXXXXXXX), svedkyňou I. (XXXXXXXXXX), svedkom S. (XXXXXXXXXX) a inými osobami (XXXXXXXXXX - W.; XXXXXXXXXXXX - X.).

Z výpisu vyhotoveného operátorom Orange Slovensko, a.s. (č.l. 488-632) je preukázaný časový priebeh prijatých a odchádzajúcich hovorov a SMS správ ohľadom ďalšieho telefónneho čísla používaného obžalovaným L. (XXXXXXXXXX).

Z vyjadrenia Národnej kriminálnej agentúry PZ SR (č.l. 1133) vyplýva, že v poslednom štvrtroku 2012 sa jedna dávka konope v Žilinskom kraji predávala konečnému spotrebiteľovi za 3,- až 10,- € a jeden gram konope sa predával za 5,- až 10,- €. V tom istom období a v tej istej lokalite sa jedna dávka metamfetamínu predávala za cenu 10,- až 20,- €, pričom jeden gram metamfetamínu sa predával za 50 až 100,- €. Informácie o cenách omamných látok boli získané monitorovaním drogového trhu policajtní.

Z lekárskeho potvrdenia (č.l. 230) mal súd preukázané, že svedkyňa I. G. sa od 26.11.2012 podrobovala ústavnej psychiatrickej liečbe a podľa vyjadrenia primára liečebného ústavu bola už dňa 12.12.2012 v plnej miere schopná výsluchu.

Zo správ o povesti obžalovaného L.Á. mal súd preukázané, že predchádzajúce trestné stíhania sú už skončené (č.l. 1382 - 1388) a odsúdenie je už zahladené (č.l. 1380).

Z lustrácie PZ SR je preukázané, že činnosť obžalovaného L. bola v minulosti viackrát preverovaná (č.l. 1058 - 1067). Z rozhodnutí OR PZ Dolný Kubín (č.l. 1207 - 1209) je preukázané, že voči obžalovanému L. bolo v r. 2005 opakovane odložené podozrenie zo spáchania násilných a majetkových trestných činov len preto, že obžalovaný v čase ich spáchania nebol ešte trestne zodpovedný. Z rozhodnutia Okresnej prokuratúry Dolný Kubín (č.l. 1210) mal súd preukázané, že trestné stíhanie obžalovaného L. pre majetkový trestný čin bolo v r. 2006 podmienene zastavené. Z rozsudku Okresného súdu Žilina č. 35T/126/2009 (č.l. 1220) mal súd preukázané, že obžalovaný L. v r. 2009 svojim úmyselným konaním zasiahol do majetkových práv iného. Toto odsúdenie je už zahladené. Z uznesenia Okresnej prokuratúry Čadca sp. zn. Pv 155/2009 (č.l. 1223) je preukázané, že v dôsledku schválenia zmiernosti bolo trestné stíhanie obžalovaného za opakovaný majetkový delikt z roku 2009 zastavené. Zo správy mesta Dolný Kubín je preukázané, že obžalovaný L. spáchal jeden priestupok (č.l. 1055). Z rozhodnutia Obvodného úradu Dolný Kubín č. PK 420/2010 (č.l. 1216) mal súd preukázané, že obžalovaný L. spáchal v septembri 2010 (už ako dospelý) úmyselný priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, keď sa správal vulgárne voči druhej osobe, ktorú aj fyzicky napadol. Z lustrácie v evidencii priestupkov (č.l. 1390) mal súd preukázané, že okrem vyššie uvedeného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu spáchal obžalovaný aj dopravný priestupok (január 2012).

Zo správy Ústavu na výkon väzby Žilina (č.l. 1341) mal súd preukázané, že obžalovaný U. bol po dodaní do výkonu väzby eskortovaný do výkonu väzby v nemocnici ÚVTOS Trenčín, vzhľadom na jeho depresívne stavy a suicidálne tendencie. Následne bol zaradený do štandardného režimu výkonu väzby, spočiatku so zvýšeným dohľadom z dôvodu psychickej dekompenzácie, t.č. už bez režimu zvýšeného dohľadu. Počas výkonu väzby udržiava kontakt so svojou matkou a svedkyňou V.Á. formou pravidelných návštev (č.l. 1343).

Z pracovnej zmluvy (č.l. 1044) mal súd preukázané, že obžalovaný L. od novembra 2012 pracuje ako čašník v bare svedka Z. s dohodnutou hrubou mesačnou mzdou 410,- €. Z potvrdenia ÚPSVR vyplýva, že dovtedy bol obžalovaný L. evidovaný ako nezamestnaný (č.l. 1046). Z evidenčnej karty vozidla (č.l. 1037) mal súd preukázané, že na obžalovaného L. je od augusta 2012 vedené motorové vozidlo Š. C..

Zo správ o povesti obžalovaného U.Á. vyplýva, že tento má predchádzajúce odsúdenie za majetkové delikty už zahladené (č.l. 1249, 1395). Zo správy Obvodného úradu Dolný Kubín (č.l. 1215) je preukázané, že priestupkové konanie voči obžalovanému U. bolo odložené. Z pripojeného spisu OR PZ Trenčín č. ORP-409/1-OVK-TN-2013 mal súd preukázané, že voči obžalovanému U. bolo dňa 13.05.2013 začaté trestné stíhanie pre trestný čin „Nedovolená výroba omamných a psychotropných látok ...“ podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. Trestné stíhanie zatiaľ nie je skončené. Obžalovaný U. bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie naposledy od mája 2012 (č.l. 1049). Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný bol naposledy zamestnaný v roku 2009 (č.l. 1401).

Zo správy Ústavu na výkon väzby Žilina (č.l. 1344) mal súd preukázané, že obžalovaný L. je zaradený v štandardnom režime väzby, pričom počas jej doterajšieho výkonu spáchal jedno disciplinárne previnenie. Počas výkonu väzby udržiava kontakt s mnohými osobami formou osobných návštev (matka, sestra, svedkyňa O., Z. W., Y. V., svedok Z., svedok Z., Š. X., N. X.).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/14/2013 je preukázané, že svedok G. R. bol právoplatne uznaný vinným zo spáchania zločinu „Nedovolená výroba omamných a psychotropných

látok ... „ podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Z obsahu spisu je preukázané, že tento bol zadržaný dňa 11.12.2012 spolu s obžalovaným U. na tom istom mieste, pričom mal pri sebe marihuanu.

Z uznesenia OR PZ Dolný Kubín (č.l. 970) vyplýva, že podozrenie zo spáchania zločinu „Marenie spravodlivosti“ podľa § 344 ods. 1 písm. c) Tr. zák. bolo voči svedkovi I. Z. odložené.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalované skutky sa stali, sú trestnými činmi a spáchali ich obžalovaní, ktorí sú za ich spáchanie trestne zodpovední.

Obžalovaného L. z trestnej činnosti usvedčujú výpovede spoluobžalovaného U. a svedkov S., G. a V.. Títo svedkovia v prípravnom konaní jasne, zrozumiteľne a detailne opísali konanie obžalovaného L. tak, ako je už vyššie uvedené.

Súd následnú zmenu ich výpovedí na hlavnom pojednávaní vyhodnotil ako tendenčnú a účelovú. Žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázali dôvodnosť zmeny svojich výpovedí, ani príčiny náhlejšej zmeny opisu udalostí. Obžalovaný U. a svedok S. poukazovali na údajné vyhrážanie (vydieranie) zo strany neznámych osôb, avšak tieto ich tvrdenia nie sú ničím preukázané. Ich výpovede boli v prípravnom konaní vykonané štandardným a kontradiktórnym spôsobom za prítomnosti obhajcov obidvoch obžalovaných.

Pokiaľ svedok S. uvádzal, že informácie o činnosti obžalovaného L. si vymýšľal, keďže neznáme osoby, ktoré ho vydierali, mu nepovedali čo a ako má hovoriť, súd poukazuje na spontánnosť a ucelenosť jeho výpovede v prípravnom konaní, vrátane jeho odpovedí na položené otázky. Svedok vtedy pomerne rozsiahlo a logicky vypovedal a rovnako rozsiahlo a logicky odpovedal na vopred (pre neho) neznáme, a tým aj (pre neho) nečakané otázky zo strany vyšetrovateľa a obhajcov. Je nepravdepodobné, aby osoba, ktorá by takéto konanie zo strany obžalovaného L. v skutočnosti nezažila, dokázala takto rozsiahlo a zmysluplne o nej vypovedať a spontánne vymýšľať odpovede na vopred neznáme otázky.

Na výpoveď svedka S. z prípravného konania pritom logicky nadväzujú aj zaznamenané telefonické hovory a SMS správy medzi ním a obžalovaným L. (prepisy na č.l. 861, 862, 869, 876, 949, 950, 951). Vysvetlenia svedka S. k nim spočívajúce v poukazaní na údajnú jeho dlžobu voči obžalovanému, resp. na opakujúce sa problémy s chýbajúcim palivom, vyznievajú ako nehodnoverné a živé. V súvislosti s chýbajúcim „palivom“ treba poznamenať, že v J. W. je viacero staníc s pohonnými hmotami, ktoré sú otvorené nonstop. Je nelogické, aby svedok (vždy uprostred noci) žiadal obžalovaného L. o donášku paliva „v bandaske“, za ktoré chcel obžalovanému zaplatiť, ak sa neďaleko nachádzala benzínová pumpa, kde si palivo mohol priamo kúpiť. Napokon svedok aj na pojednávaní po prehraní záznamu (prepis na č.l. 861) priznal, že vtedy komunikoval s obžalovaným L. a kupoval pervitín (č.l. 1360). O tom, že pervitín sa konečnému užívateľovi dodával v tzv. bandaske svedčí aj komunikácia medzi svedkyňou G. a jedným z jej zákazníkov (prepis na č.l. 640).

Rozporne sa tiež vyjadrovali obaja k ich vzájomným vzťahom. Obžalovaný L. tvrdil, že svedka S. viackrát vyhadzoval zo Z. baru kvôli fajčeniu marihuany, a ten sa mu mal za to vyhrážať (č.l. 17 spisu č. 0Tp/11/2012). Zároveň však L. tvrdil, že si od tohto svedka požičiaval filmy, a to bolo dôvodom jeho opakovaných návštev u svedka doma (č.l. 1260). Na inom mieste zasa obžalovaný tvrdil, že svedok mu kvôli dlžobám nedvíhal telefón (č.l. 1259). Oproti tomu svedok S. uvádzal, že vychádzali spolu dobre, obžalovaný vedel, že užíva drogy a nevadilo mu to, vozieval ho na aute, a pod. (č.l. 1359, 1361).

Svedkyňa G. taktiež v prípravnom konaní detailne opísala svoju drogovú činnosť a spoluprácu s obžalovaným L.. Súd neakceptoval zmenu jej výpovede na hlavnom pojednávaní, pretože nič nenasvedčuje zámernému nepravdivému opisu udalostí, o ktorých v prípravnom konaní svedkyňa vypovedala. Nemožno prehliadať, že svedkyňa takúto výpoveď učinila v čase, kedy podľa vlastných slov už bola dva mesiace mimo prístupu k drogám, dobrovoľne abstinovala a už niekoľko týždňov sa podrobila protitoxikomanickej liečbe ústavnou formou (č.l. 230). Aj samotný výsluch sa realizoval priamo v ústavnom zariadení, kontradiktórne, za prítomnosti obhajcov oboch obžalovaných. Svedkyňa priznala, že najskôr nevedela „o čo ide“, ale keď zistila, ide o konanie voči obžalovanému a nie voči nej, rozhodla sa (vopred nepripravená) voči nemu uvádzať nepravdivé skutočnosti. Tu treba uviesť, že ak išlo o spontánne rozhodnutie vypovedať „ľ živo“ v neprospech obžalovaného, je jej výpoveď z prípravného konania (vrátane odpovedí na otázky) prekvapujúco podrobná a súvislá.

Výpoveď tejto svedkyne je pritom logicky doplnená podľa obsahu zaznamenaných telefonických rozhovorov. Z nich je preukázané, že táto svedkyňa drogu pre svojich zákazníkov zabezpečovala od osoby menom „Y.“, pričom vzhľadom na spôsob a krátkosť času, za aký dokázala drogu zaobstaráť, je zrejme, že tento jej dodávateľ sa nachádzal v meste J. W.. Taktiež je preukázané, že len čo oznámila svojmu zákazníkovi, že „čaká na tovar“ alebo ide preň alebo sa má stretnúť s „Y.“, či so „šéfom“, vzápätí kontaktovala obžalovaného L. (č.l. 642-645 a následne č.l. 646; č.l. 652-654 a následne č.l. 655,656; č.l. 699 a následne č.l. 700; č.l. 739 a následne č.l. 740).

Ohľadom namietaných morálnych kvalít týchto svedkov súd poznamenáva, že v prípade objasňovania drogovej trestnej činnosti nie je nič neobvyklé, že usvedčujúcimi svedkami sú osoby s naštrbenou povestou, poznačenou konzumáciou drog. Práve naopak, takýto kredit možno u vypočúvaných svedkov v týchto trestných veciach skôr očakávať. To však nemôže automaticky a bez ďalšieho znižovať hodnovernosť ich výpovedí.

V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že ak sa svedkovia G., S. a obžalovaný U. v istom momente rozhodli (či už pod nátlakom alebo z vlastných záujmov) spontánne niečo vymyslieť voči obžalovanému L., je pozoruhodné, ako sa zhodli. Pritom je nepochybné, že sa predtým navzájom nedohadovali na spoločnom postupe, keďže obžalovaný U. bol vo väzbe, svedkyňa G. v ústave na liečenie a svedok S. na slobode.

O dílerskej činnosti obžalovaného L. v kontexte vyššie uvedených dôkazov svedčí aj výpoveď svedka K., kedy tento telefonicky žiadal od obžalovaného drogu, pričom obžalovaný L. sa ohradil voči spôsobu komunikácie tohto svedka cez telefón (č.l. 947). Obžalovaný síce na hlavnom pojednávaní poprel pravosť svojho hlasu, je však preukázané, že mobilný telefón s týmto telefónnym číslom bol nájdený u neho pri zadržaní a iní svedkovia potvrdili identitu jeho hlasu pri komunikácii cez toto telefónne číslo na iných zvukových záznamoch. Okrem toho v dvoch mobilných telefónoch, ktoré boli u obžalovaného L. pri zadržaní zaistené, mal obžalovaný uložený telefónny kontakt na tohto svedka (č.l. 403, 419).

Výpovede svedka S. a obžalovaného U. preukazujú konanie obžalovaného aj v tom smere, že tento ich využíval ako kuriérov, resp. ako uschovávatelov (živé schránky) ním zadováženej drogy. Spôsob akým pervitín zadovážoval síce zostal nepreukázaný, avšak je preukázané, že drogu sám zadovážil, a následne dočasne prechovával na ním určenom mieste. Miestom v tomto slova zmysle sa rozumie aj odovzdanie drogy do dispozície tretej osoby za účelom neskoršieho vyzdvihnutia alebo za účelom odovzdania drogy cez takto zvoleného prostredníka ďalšej osobe. O využívaní obžalovaného U. na tento účel vypovedala aj svedkyňa V., ako nepriamy svedok, ktorej o takejto činnosti obžalovaného L. vravel obžalovaný U..

Z výročnej správy Národného monitorovacieho centra pre drogy zriadeného pri Úrade vlády SR o stave drogových závislostí a kontroly drog (www.infodrogy.sk <<http://www.infodrogy.sk>>) vyplýva, že takéto „odpracovanie“ si dlhu u dílera je u konzumentov drog obvyklé. Rovnako je obvyklé ukrývania drog v tzv. „mŕtvych schránkach“ (napr. zakopaním do pôdy, schovaním v kríkoch) tak, ako tom vypovedali svedkovia S. H.). O tom, že obžalovaný L. skrýval pervitín o.i. aj v priestore hydrantu v jeho bytovke zhodne vypovedali svedkyňa G. aj obžalovaný U.. Díleri mávali pri sebe z opatrnosti len minimálne množstvo drogy, neprekračujúce kvalifikačný znak „pre vlastnú potrebu“ podľa § 171 Tr. zák. K odovzdaniu drogy nedochádzalo vždy „z ruky do ruky“, ale prostredníctvom vopred dohodnutých miest úkrytu tak, ako o tom vypovedala svedkyňa G..

V byte obžalovaného L., ani v jeho motorovom vozidle síce neboli nájdené žiadne drogy, nemožno si však nevšimnúť, že pri prehliadke motorového vozidla obžalovaného bol použitý služobný pes, ktorý v interiéri vozidla označil na viacerých miestach prítomnosť tzv. pachových stôp po omamných a psychotropných látkach (č.l. 126). Hoci sa obžalovaný staval do pozície odporcu užívateľov drog a drog samotných, v jeho krvi sa našli látky typické pre konzumentov pervitínu a marihuany, t.j. rovnako ako u obžalovaného U.. Pri analýze množstva týchto látok v jeho krvi nemožno prehliadať, že u obžalovaného L. došlo k odberu krvnej vzorky (na rozdiel od obž. U.) až na štvrtý deň po zadržaní (č.l. 139).

Pri prehliadke motorového vozidla bolo potvrdené aj tvrdenie viacerých svedkov o tom, že obžalovaný L. často menil telefóny, t.j. disponoval viacerými telefónnymi číslami a ani sám nevedel uviesť telefónne číslo žiadneho z nich (č.l. 184, 1259). Pri prehliadke jeho auta boli u obžalovaného zaistené 4 mobilné telefóny so štyrmi rôznymi aktívnymi SIM kartami, pričom obžalovaný priznal, že všetky štyri používal.

Obžalovaný opakovane vyslovoval podozrenie, že je kvôli drogám odpočúvaný (č.l. 863, 868, 947) a vyčítal svedkyňi I. kontakt s G. U., ktorý bol následne „bonzovať“ na polícii (č.l. 830-834, 1362).

Taktiež bolo preukázané, že obžalovaný odovzdal svojim dílerom (G., U.) SIM karty evidované na jeho meno. Argumentácia obžalovaného spočíva v tvrdení, že tak učinil preto, aby mu títo (ako jeho dlžníci) dvíhali mobilný telefón, nie je nijako hodnoverná. Ak totiž dlžník odmieta prijať hovor od svojho veriteľa, nebude tak činiť, ani keď mu veriteľ odovzdá vlastnú SIM kartu. Ak veriteľ presvedčí dlžníka, aby mu zodvihol mobilný telefón, niet logického dôvodu, prečo by tak nemohol učiniť aj s pôvodným telefónnym číslom.

V súvislosti s obhajobou obžalovaného L. súd ešte uvádza, že jeho tvrdenia o tom, prakticky všetkým osobám vyvolával len kvôli vráteniu peňazí, ktoré im predtým veľkoryso požičal, nemožno akceptovať. Obžalovaný sám priznal, že jeho príjem je asi 400,- € mesačne a platí mesačnú leasingovú splátku za auto 182,- €. Tvrdenia o jeho sporadických výhrach v pokri, či zárobkoch z činnosti SBS, ničím nepreukázal. Tieto tvrdenia tak ostávajú v pozícii lacných a obvyklých argumentov osôb, ktoré legálnosť svojich príjmov nevedia preukázať. Objektívne teda obžalovaný L. nemohol disponovať peniazmi, ktoré by reálne vopred týmto osobám poskytol ako pôžičku pri ich ťažkostiach. To však nevylučuje možnosť vzniku a existencie dlhu týchto osôb voči obžalovanému, avšak z iného dôvodu.

Napokon nemožno prehliadať samotné priznanie sa obžalovaného L., ktorý po skončení vyšetrovania pri preštudovaní spisu priznal spáchanie trestnej činnosti, ktorá mu bola v tom čase kladená za vinu a ktorá bola právne kvalifikovaná „len“ podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. a svoje konanie ľutoval (č.l. 1112). Po oznámení prísnejšej právnej kvalifikácie obžalovaný toto svoje priznanie „odvolal“ tvrdiac, že tak učinil v snahe dosiahnuť svoje prepustenie z väzby na slobodu. Tu súd poznamenáva, že každý obžalovaný má právo brániť sa spôsobom, ktorý uzná za vhodný, vrátane ľživých vyjadrení. Je však vysoko nepravdepodobné, aby sa osoba, ktorá je nevinná, priznala k spáchaniu zločinu, za ktorý jej v tom čase hrozil trest odňatia slobody v rozpätí 4 - 10 rokov, len preto, aby dosiahla svoje prepustenie z väzby. Okrem toho súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný L. neodvolal svoje priznanie v celom rozsahu, ale len ohľadom naplnenia znakov prísnejšej právnej kvalifikácie (č.l. 1151).

Nepreukázaným ostalo násilné konanie obžalovaného L. voči obžalovanému U.. O takejto činnosti totiž vypovedal len obžalovaný U.Á., pričom jeho tvrdenie nebolo podporené iným dôkazom. Svedkyňa V. už v prípravnom konaní uviedla, že nebola priamym (očitým) svedkom násilného správania sa obžalovaného L. voči U.. O takom konaní obžalovaného L. vie len z rozprávania obžalovaného U..

Bolo teda preukázané, že obžalovaný L. pervitín nielen zadovažoval neznámym spôsobom, ale ho aj následne prechovával na neznámom mieste, ako aj u svedka S. a u obžalovaného U.. Okrem toho pervitín aj priamo predával, a to minimálne svedkyňi G. a svedkovi S..

Takúto činnosť pritom páchal po dlhší čas. Je preukázané, že zo strany obžalovaného L. išlo o opakujúce sa konanie v trvaní od jari 2012 až do jeho zadržania. Nešlo teda o jednorazovú trestnú činnosť, ani o činnosť krátkeho trvania. Doba cca 9 mesiacov by síce pri niektorých druhoch trestných činov nepostačovala na naplnenie znaku „dlhší čas“ (napr. § 207 Tr. zák. - Jtk 1/12), v zásade však platí princíp - čím prísnejší trestný čin, tým kratšia doba potrebná na „dlhší čas“ (Samaš O. - „Trestný zákon - stručný komentár“, lura edition 2006, str. 296). U páchania tohto druhu trestnej činnosti (dílerstvo drog) nemožno poukazovať na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vzťahujúcu sa na „jednoduché“ prechovávanie drog zo strany ich konzumenta pre vlastnú potrebu (Rt-13/2012).

Rovnako je preukázané, že obžalovaný L. takto konal voči viacerým, t.j. voči viac než dvom osobám (svedkyňa G., svedok S., obžalovaný U., svedok K., svedkyňa I.).

Obžalovaného U. z trestnej činnosti usvedčuje okrem jeho výpovede z prípravného konania aj výsledok domovej prehliadky, kedy boli u neho zaistené rôzne drogy (marihuana, pervitín) v množstve väčšom než desať obvykle jednorazových dávok, a to u obidvoch druhov drogy. Okrem toho obžalovaného U. z predaja, zadovažovania a kúpy drog usvedčujú výpovede viacerých svedkov (S., V., G., V., K.).

Svedok S. usvedčoval obžalovaného U.I. z predaja pervitínu aj z predaja marihuany. Súd jeho zmenu výpovede na hlavnom pojednávaní vyhodnotil ako účelovú a tendenčnú. Svedok ničím bližšie neobjasnil kedy, kto a akým spôsobom mal na neho vplývať.

Svedkyňa V. vypovedala o využívaní obžalovaného U. obžalovaným L. na uchovávanie pervitínu. Výslovne uviedla, že obžalovaný pervitín pre L. nielen schovával, ale ho aj predával. Ide o nepriamu svedkyňu, ktorej o takejto činnosti vravel obžalovaný U. ako dôverne blízkej osobe. Svedkyňa uviedla, že u obžalovaného U. videla asi 5x striekačku s pervitínom. Na hlavnom pojednávaní už svoje vyjadrenia korigovala a tvrdila, že obžalovaný U. drogy ďalej nepredával. Uviedla, že vtedy vychádzala len zo svojich domnienok, priamo nevidela obžalovaného U. predávať drogy. Aj naďalej však tvrdila, že obžalovaný U. prechovával u seba pervitín, ktorý „strážil“ pre obžalovaného L..

Svedkyňa G. priznala, že v júli 2012 telefonovala s obžalovaným U., ktorý jej zabezpečil zákazníka na pervitín (č.l. 1365 + prepis na č.l. 680). Svedok V. taktiež usvedčoval obžalovaného U. z predaja marihuany. O tom, že obžalovaný U. predáva drogy, vypovedal aj svedok K..

Okrem toho súd prihliadol aj na sebausvedčujúce výpovede obžalovaného, ktorý v priebehu trestného konania sám spontánne opísal svoje konanie. Svoj podiel na páchaní drogovej trestnej činnosti síce zľahčoval a poukazoval na nátlak zo strany obžalovaného L., v tomto smere však jeho tvrdenia neboli ničím preukázané. Obžalovaný U. teda priznal, že prechovával aj pervitín aj marihuanu. Priznal, že pervitín opakovane uschovával pre obžalovaného L., a následne ho distribuoval ďalej podľa pokynov obžalovaného L.. Súd neprihliadal na zmenu týchto jeho výpovedí v závere dokazovania na hlavnom pojednávaní a túto vyhodnotil ako účelovú. Obžalovaný hodnoverne nevysvetlil kto a akým spôsobom ho mal „troška“ nútiť k istej výpovedi. Nemožno tiež prehliadať, že obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal usvedčujúco opakovane (3x), t.j. nielen po vznesení obvinenia, ale aj pred sudcom pre prípravné konanie. Napokon po cca troch mesiacoch sa priznal k celej trestnej činnosti, ktorá mu v tom čase bola kladená za vinu (č.l. 2) a túto svoju činnosť ľutoval. Obžalovaný pritom takto vypovedal vždy v prítomnosti svojho obhajcu.

Výpovede svedkov a obžalovaného U. sú podporené zaznamenanými telefonickými hovormi a SMS správami. K obsahu hovorov treba uviesť, že samy o sebe síce nemôžu slúžiť ako usvedčujúci dôkaz trestnej činnosti obžalovaného, avšak v kontexte s ostatnými hovormi a výpovedami svedkov nadobúdajú logický a zmysluplný význam. Napokon ani účastníci týchto hovorov neponúkli žiadne racionálne a presvedčivé vyjadrenie k odlišnému významu zaznamenaného obsahu hovorov.

Obžalovaný U. vôbec nevysvetlil, aký iný význam by mohla mať zaznamenaná komunikácia medzi ním a inými osobami (viď najmä prepisy hovorov a SMS správ na č.l. 882-941 + SMS správy prijaté na mobilný telefón, ktorý mal U. pri sebe pri zadržaní - č.l. 445-453). Vzhľadom na zásadu logického úsudku a vyvodzovania nemožno (v kontexte s ostatnými dôkazmi) takto zaznamenaným slovným prejavom prisudzovať iný význam. Z týchto hovorov je preukázané, že obžalovaný predával nielen marihuanu (č.l. 893, 894, 897, 898), ale aj pervitín (č.l. 895, 899, 907, 908, 910, 916, 938, 940), príp. robil zámery týchto drog (č.l. 920, 921). Okrem už uvedenej výpovede svedkyne G., ktorá potvrdila, že obžalovaný U. kupoval od nej pervitín aj pre iné osoby (č.l. 1365 + prepis na č.l. 680), tomu nasvedčuje aj jeho hovor so svedkyňou I. (č.l. 828).

Okrem toho distribúciu drog zo strany obžalovaného U. naznačujú aj ďalšie dôkazy. Nemožno prehliadať, že marihuanu mal obžalovaný naporciovanú v jednotlivých sáčkoch po menších množstvách, čo nijako nesvedčí o prechovávaní pre vlastnú spotrebu, ale skôr nasvedčuje príprave na distribúciu konečným spotrebiteľom. O tom, že marihuanu prechovával u seba dlhšie svedčí nielen výsledok domovej prehliadky z decembra 2012, ale aj záznam hovoru medzi obžalovaným U. a jeho matkou z novembra 2012 (č.l. 901).

Bolo teda preukázané, že obžalovaný U. zadovážoval nielen marihuanu, ale aj pervitín (od obžalovaného L. a od svedkyň G. a I.), a to nielen pre vlastnú potrebu, ale aj pre iné osoby, ktorým drogy distribuoval. Okrem toho prechovával pervitín aj pre obžalovaného L. tak, ako je už vyššie uvedené.

Takúto činnosť pritom páchal po dlhší čas. Je preukázané, že zo strany obžalovaného U. išlo o opakujúce sa konanie v trvaní od leta 2012 až do jeho zadržania. Nešlo teda o jednorazovú trestnú činnosť, ani o činnosť krátkeho trvania. Doba cca 6 mesiacov by pri niektorých druhoch trestných činov nepostačovala na naplnenie znaku „dlhší čas“ (napr. § 207 Tr. zák. - Jtk 1/12). V zásade však platí princíp - čím prísnejší trestný čin, tým kratšia doba potrebná na „dlhší čas“ (Samaš O. - „Trestný zákon - stručný komentár“, lura edition 2006, str. 296). U páchania tohto druhu trestnej činnosti (dílerstvo

drog) nemožno poukazovať na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vzťahujúcu sa na „jednoduché“ prechovávanie drog zo strany ich konzumenta pre vlastnú potrebu (Rt-13/2012).

Rovnako je preukázané, že obžalovaný U. takto konal voči viacerým, t.j. voči viac než dvom osobám (svedkyne G. a I., svedok S., obžalovaný L.).

Súd na základe vykonaných dôkazov upravil opis priebehu skutku uvedený v podanej obžalobe tak, aby tento lepšie zodpovedal preukázanému priebehu (§ 163 ods. 3 Tr. por.) a zároveň, aby totožnosť skutku zostala zachovaná (§ 278 ods. 1 Tr. por.). Okresný súd pri posudzovaní totožnosti skutku vychádzal z judikovaných rozhodnutí iných súdov (ZSP č. 7/2012; Rt-64/1973; Rt-52/1979; Rt-50/1981; Rt-9/1997), v zmysle ktorých podstatu skutku tvorí konanie páchatela a následok týmto konaním spôsobený, ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Totožnosť skutku je zachovaná v prípade:

- úplnej zhody konania a následku

- zhody aspoň v konaní pri rozdielnom následku

- zhody aspoň v následku pri rozdielnom konaní

- ako aj v prípade, ak konanie alebo následok, príp. oboje budú zhodné aspoň čiastočne, avšak za predpokladu, že bude daná zhoda v podstatných okolnostiach.

Teória ani prax teda nechápe totožnosť skutku len ako úplnú zhodu medzi skutkovými okolnosťami uvedenými v obžalobe a výrokom rozsudku súdu. Stačí zhoda medzi podstatnými skutkovými okolnosťami. Súd totiž musí prihliadať na tie zmeny skutkového deja, ku ktorým došlo v rámci dokazovania. Súdna prax teda pripúšťa odchýlky od skutkového stavu uvedeného v obžalobe či už tak, že sa k nemu pripoja nové skutočnosti (v obžalobe neuvedené) alebo sa vynechajú niektoré skutočnosti v obžalobe uvedené, ak sa ukázali nesprávne alebo sa skutočnosti určitým spôsobom len modifikujú, pokiaľ sa tým nemení priamo podstata skutku (rozh. NS SR č. 1TdoV 19/2011 - ZSP č. 7/2012).

V súvislosti so zaisteným množstvom drog u obžalovaného U. okresný súd v zmysle judikovaného rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č. Jtk-14/11 konštatuje, že pri určovaní počtu obvykle jednorazových dávok akejkoľvek drogy nemožno akceptovať ani štandardne používanú metodiku KEÚ podľa množstva (koncentrácie) účinnej látky, keďže nie je najobjektívnejšia. Pri určovaní obvykle jednorazovej dávky je potrebné vychádzať z empirických poznatkov a z obvyklých zvyklostí. Rozhodujúcim kritériom je kvantitatívne určenie, aký objem (hmotnosť) omamnej látky u jej konzumentov postačuje na výrobu (prípravu) obvyklej jednorazovej dávky. Údaj o koncentrácii účinnej látky v zaistenej droge, t.j. objektívny údaj o kvalite drogy, nemusí byť a spravidla ani nie je pre bežného užívateľa známy, keďže koncentrácia a obsah účinnej látky v droge, ktorá zodpovedá za jej psychoaktívne účinky, sa zisťuje špeciálnym laboratórnym vyšetrením za použitia kvalitnej prístrojovej techniky. Konzument drogy, ktorý si so zadováženej drogy pripraví (oddelí) obvyklú dávku, však s veľkou pravdepodobnosťou takou technikou nedisponuje, a tak nevie, aké množstvo účinnej látky sa v jednej dávke nachádza. Každý konzument však dokáže určiť „veľkosť“ jednej dávky podľa jej hmotnosti alebo objemu. Z hľadiska subjektívneho pohľadu tak dealera, ako i konzumenta drogy, je obvykle jednorazová dávka vždy vyjadrená len kvantitatívne (hmotnostne, či objemovo), ale nikdy nie kvalitatívne (podľa obsahu účinnej látky). Konzumenti marihuany si preto sušinu tejto drogy zadovážujú podľa počtu gramov, a nie podľa koncentrácie THC. Počet obvykle jednorazovej dávky marihuany je teda potrebné určovať v závislosti od hmotnosti zaisteného sušeného materiálu, a nie od koncentrácie účinnej látky THC. Pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria je potrebné za obvykle jednorazovú dávku (joint) považovať množstvo zodpovedajúce maximálne 500 mg vysušenej konopy.

Konzumenti pervitínu si zasa túto drogu zadovážujú v práškovej forme podľa objemu (v ml), a nie podľa koncentrácie metamfetamínu. Objem drogy pre konečného spotrebiteľa je potom relatívne spoľahlivo a prakticky merateľný prostredníctvom distribúcie v maloobjemových zatavených injekčných striekačkách. Jedna dávka pervitínu (jedna čiara) predstavuje objem 0,1 ml. Hoci kvalita pervitínu na trhu kolíše, veľkosť obvykle jednorazovej dávky pre konečného užívateľa zostáva zachovaná bez ohľadu na množstvo (koncentráciu) účinnej látky, ako aj bez ohľadu na stupeň závislosti užívateľa. V tomto smere súd prihliadol aj na zverejnené zistenia Národného monitorovacieho centra pre drogy zriadeného pri Úrade vlády SR, z ktorého správy o stave drogových závislostí a kontroly drog v Slovenskej republike

(www.infodrogy.sk <<http://www.infodrogy.sk>>) vyplýva, že jeden kubík (1 ml) pervitínu predstavuje 10 dávok (čiar). Takúto obvyklosť objemu jednej dávky potvrdili aj svedkovia S. a G..

Súd preto v opise skutku oproti obžalobe upravil počet dávok, ktoré by bolo možné pripraviť z marihuany a pervitínu zaistených pri domovej prehliadke v izbe obžalovaného U. tak, aby to zodpovedalo vyššie uvedeným úvahám. Zaistená sušina rastliny Cannabis (konope v celkovom objeme 15,53 g by teda postačovala na prípravu 31 obvykle jednorazových dávok (0,5 g = jedna dávka) a zaistený pervitín v objeme 4,8 ml by postačoval na prípravu 48 obvykle jednorazových dávok (0,1 ml = jedna dávka).

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák., pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Na strane obžalovaného L. možno konštatovať, že neexistuje žiadna poľahčujúca okolnosť. Jeho doterajší život nemožno hodnotiť ako riadny, keďže v minulosti mnohokrát svojím úmyselným správaním porušil právne predpisy v rôznych oblastiach života, čím opakovane zasiahol aj do práv iných osôb (č.l. 1380, 1390, 1055, 1058-1067). K trestnej činnosti sa síce v priebehu trestného konania priznal a svoj čin aj oľutoval (č.l. 1112), napokon však svoje priznanie „odvolal“. Na druhej strane súd nezistil u tohto obžalovaného ani existenciu žiadnej priťažujúcej okolnosti. Jeho prechádzajúce odsúdenie je už zahladené a iné trestné konania neskončili právoplatným odsúdením.

Vzhľadom na absenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností teda súd pri ukladaní trestu obžalovanému L. neupravoval trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona (10 až 15 rokov). Uložil mu trest v prvej polovici takto určeného rozpätia trestnej sadzby, keď zohľadnil závažnosť jeho trestnej činnosti.

Na strane obžalovaného U. súd konštatuje existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, keďže tento od začiatku účinným spôsobom pomáhal policajtom pri objasňovaní vlastnej trestnej činnosti, ako aj trestnej činnosti spoluobžalovaného L.. Neskoršie „odvolanie“ týchto usvedčujúcich výpovedí z prípravného konania už (vzhľadom na štádium trestného konania) nemalo na plynulosť objasňovania tejto trestnej činnosti vplyv. Napomáhajúce účinky jeho predchádzajúcich usvedčujúcich výpovedí zostali zachované. Preto je namieste priznať tomuto obžalovanému na prospech túto poľahčujúcu okolnosť. Súd nezistil u obžalovaného U. existenciu žiadnej priťažujúcej okolnosti. Jeho prechádzajúce odsúdenie je už zahladené.

Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností súd podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. upravil trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona (10 až 15 rokov) a znížil hornú hranicu o jednu tretinu. Následne súd uložil obžalovanému vyšší trest, i keď ešte stále v prvej polovici takto upravenej trestnej sadzby (10 rokov až 13 rokov 4 mesiace). Súd totiž na ťarchu obžalovaného zohľadnil skutočnosť, že tento rozšíril svoju drogovú dilerскую činnosť aj o distribúciu marihuany.

Súd obidvoch obžalovaných zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, hoci títo boli uznaní vinnými zo spáchania obzvlášť závažného zločinu a v zmysle § 48 ods. 3 Tr. zák. by teda mali byť zaradení do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Súd však vzhľadom na mieru narušenia oboch obžalovaných, napriek závažnosti nimi spáchaných činov, má za to, že ich náprava bude lepšie zaručená v ústave s nižším stupňom stráženia. Je síce pravdou, že v prvej vete § 48 ods. 4 Tr. zák. je uvedený odkaz na § 48 ods. 2 Tr. zák., tento odkaz však nič nemení na tom, že § 48 ods. 4 Tr. zák. je v ďalšej časti vymedzený negatívne, keď presne špecifikuje, kedy nemožno páchatel'a zaradiť do ústavu s nižším stupňom stráženia. Logickým výkladom možno dospieť k záveru, že ak nebol páchatel'ovi uložený trest na doživotie alebo ak páchatel'ovi obzvlášť závažného zločinu nebol uložený trest prevyšujúci 15 rokov, možno aj páchatel'a obzvlášť závažného zločinu zaradiť do ústavu na výkon trestu s nižším, než maximálnym stupňom stráženia. Ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zák. je potrebné vykladať ako neoddeliteľnú a interpretačnú súčasť ustanovenia § 48 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. so špeciálnym účinkom, pretože § 48 ods. 4 posl. veta Tr. zák. logicky nadväzuje, dopĺňa a upresňuje § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. (rozh. KS Žilina č. Jtk-4/11).

Súd uložil obidvom obžalovaným aj tzv. obligatórny ochranný dohľad v trvaní dva roky. V tejto súvislosti súd obžalovanému pripomína, že v zmysle § 77 ods. 1 Tr. zák. je po prepustení z výkonu trestu povinný oznamovať a preukazovať súdu údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy, osobne sa hlásiť v určených

lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu. Plnenie týchto povinností bude kontrolovať probačný a mediačný úradník.

Súd neuložil obžalovanému U. znalcami odporúčané a prokurátorom navrhované ochranné protitoxikomanické liečenie, pretože vzhľadom na druh a výmeru uloženého trestu to nepovažuje za účelné a hospodárne. Pobytom vo výkone trestu je dostatočným a veľmi účinným spôsobom zabezpečená abstinencia obžalovaného od ďalšieho užívania akýchkoľvek návykových látok na dlhší čas. Medikamentózna liečba osoby závislej od užívania návykových látok je potrebná predovšetkým v počiatočnom štádiu odvykacej kúry. Nemožno prehliadať, že odsúdený je vo väzbe už takmer jeden rok, a teda prvotné odvykacie štádium už prekonal. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd nepovažuje za hospodárne a účelné vynakladať finančné prostriedky na liečbu obžalovaného. Napokon aj zo správy Ústavu na výkon väzby Žilina vyplýva, že počiatočná psychická dekompenzácia obžalovaného už pominula a jeho správanie sa je už štandardné (č.I. 1341).

obžalovaný Y. L.

X- neoprávnene zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a taký skutok spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas, na viacerých osobách)

obžalovaný Y. U.

X- neoprávnene zadovážil, kúpil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku a taký skutok spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas, na viacerých osobách)

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.